تا زمانی قرآن بخوانید که قلب های تان را به یکدیگر نزدیک می کند و هنگامی که در معانی آن اختلاف داشتید، پراکنده شوید.

از جندب بن عبدالله رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «اقْرَءُوا الْقُرْآنَ مَا ائْتَلَفَتْ قُلُوبُكُمْ، فَإِذَا اخْتَلَفْتُمْ فَقُومُوا عَنْهُ»: «تا زمانی قرآن بخوانید که قلب های تان را به یکدیگر نزدیک می کند و هنگامی که در معانی آن اختلاف داشتید، پراکنده شوید».

[صحیح است] [متفق علیه]

تا زمانی قرآن بخوانید که قلب های تان را به یکدیگر نزدیک می کندو در مورد معانی آن اتفاق نظر دارید؛ و زمانی که در فهم معانی آن دچار اختلاف و مشکل شدید، پراکنده شوید؛ تا مبادا اختلاف موجود منجر به شر گردد؛ و احتمال دارد به این معنا باشد: به آیات محکم آن تمسک جویید؛ و چون با آیات متشابه مواجه شدید که موجب اختلاف هستند، از فرورفتن و تعمق در آنها خوداری کنید؛ همچنان که احتمال دارد مراد از آن: امر به قرائت قرآن تا زمانی باشد که نشاط و علاقه وجود دارد؛ و اینکه به هنگام خستگی تا به دست آمدن نشاط دوباره قرائت نشود؛ چنانکه این مساله در مورد نماز هم صادق و وارد می باشد. و احتمال معنای اول بیشتر است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10852